

11. L'escalà

L'escalà és una preexistència del teixit històric que conformaven les antigues barraques al Cabanyal-el Canyamellar-Cap de França. Cada una havia de retirar-se de la línia divisòria de la seua propietat tres pams valencians. Representava un espai de servitud entre dos barraques contigües, de longitud de sis pams valencians (136 cm), que servia, al seu torn, per a donar eixida independent als corrals. Així ho expressava Víctor Gosálvez:

“La barraca com que té el ràfec que sobreïx sobre les seues parets laterals i, per prescripció legal, tota construcció ha d'abocar les aigües dins del seu predi, cada barraca retira la seua paret lateral tres pams valencians de la línia divisòria de la seua propietat, de manera que entre les dos barraques veïnes queda un carreró de sis pams, és a dir, un metre trenta-sis centímetres, que servix per a donar eixida independent al corral i per a la recomposició de la barraca, alguns separen l'escalà amb un canyís en línia mitgera, uns altres no, que servix d'ús i gaudi comú de tots dos propietaris” (Gosálvez, V. [1915] 1998).

Quan una barraca es derrocava no podia construir la nova edificació sobre l'espai de servitud. L'última barraca que s'hi edificava sí que podia incorporar-lo a la seua parcel·la i, fins i tot, comprar a la veïna els tres pams valencians de la seua propietat. No sempre succeïa així i perduren en el teixit actual els que no s'hi van edificar.

En este procés de substitució de l'edificació, amb la incorporació o no de l'escalà, es va regenerant d'una manera autònoma el nou parcel·lari sobre el qual es van construir els diferents tipus d'habitatges que constitueixen l'arquitectura tradicional del conjunt (Pastor Villa, R. 2012).